

MÔJ DOMOV

EDITORIÁL

Túto jar sme sa tešili, že Covid-19 bude už dávno za nami a my budeme vítať jar bez rúšok a respirátorov, bez obmedzení pri vzájomnom stretávaní sa v radostnom očakávaní veľkonočných sviatkov. Tešíme sa na jar, na prebúdžajúcu sa prírodu, vychádzky a na stretnutia s rodinou i priateľmi.

Našu radosť zakalila a do srdc nám vohnala nekonečný smútok a bolesť správa o vojne na Ukrajine. My, ktorí sme prežili hrôzy II. svetovej vojny, prežívame tieto správy oveľa intenzívnejšie, nakoľko si pamätáme tie neskutočné hrôzy, ktoré bombardovanie, ostreľovanie a boje prinášajú. Tie zbytočné straty životov, útrapy a bolesti. Dúfame, že to skoro skončí a navráti sa na Ukrajinu mier.

Prajeme si to zo srdca všetci!

Krásnu jar a požehnané veľkonočné sviatky Vám všetkým žela redakcia časopisu Môj domov

a Zuzana Pavlíková

ČÍSLO 2
APRÍL 2022

Ružinovský domov seniorov

Sklenárova 14

821 09 Bratislava - Ružinov

Tel: +421 2 534 158 76

www.rdssklenarova.sk

Facebook: Ružinovský domov seniorov

RUŽINOV
RUŽINOVSKÝ
DOMOV
SENIOROV

PRÍHOVOR RIADITELKY

Vážení obyvatelia nášho domova,

po ako takej stabilizácii situácie s koronavírusom a jeho variantami nás všetkých opäť čaká ďalšia skúška na našu psychickú odolnosť – vojna na Ukrajine. Ešte sme si nestihli oddýchnuť od ťažkých následkov pandémie a opätovne sa musíme vysporiadať s množstvom ťažkých a negatívnych správ o zničených ľudských osudoch a utrpeniach celej škály obyvateľov. Ako štát sme preukázali v tejto hraničnej situácii veľké srdce a každý z nás sa nejakým spôsobom snaží zapojiť do kolobehu pomoci, či už materiálne, prípadne aj modlitbami. Všetci dúfame a veríme, že táto strašná udalosť v čo najdohľadnejšej dobe skončí a budeme sa môcť vrátiť k bežnému životu.

Prostredníctvom tohto krátkeho príhovoru si Vás ďalej dovoľujem oboznámiť s niekoľkými organizačnými aktualitami, ktoré sa práve zavádzajú: Ako riaditeľka mám záujem na získavaní spätnej väzby od obyvateľov domova a za týmto účelom majú obyvatelia domova možnosť navštívenia kancelárie pani riaditeľky každý štvrtok od 8:00 hod. do 9:00 hod. ďalej ohlasujem pravidelné stretnutia obyvateľov s pani riaditeľkou vždy ku koncu každého mesiaca, ktoré sa budú konať v jedálni. Každý zúčastnený bude mať možnosť vyjadriť svoje názory, pripomienky a dozvedieť sa niečo nové.

Ďalej by som Vám dala rada do pozornosti možnosť zapojenia sa do speváckeho zboru, prihlásiť sa môžete na sociálnom úseku.

Od 2.3. sú v oboch našich zariadeniach na Sklenárovej i na Pivonkovej ulici povolené návštevy v interiéri za predpokladu, že návštevník nahlási návštevu dva dni dopredu na sociálne oddelenie prostredníctvom e-mailu: socialne@rdssklenarova.sk resp. telefonicky na telefónnom čísle 02/534 802 44.

Ako ste si už mnohí všimli, záleží nám na vašom názore a preto sme v priestoroch vrátnice zrealizovali pre vás schránku pripomienok, kde máte možnosť zanechať vaše pripomienky.

S radosťou vám ďalej oznamujem, že v súvislosti s uvoľňovaním opatrení pre vás konečne chystáme množstvo kultúrnych podujatí, divadiel, výletov, opekačiek, varenie gulášu, oslavy jubilantov a mnohé iné. Teším sa na naše spoločne strávené chvíle !

Mgr. Terézia Pátrovič
riaditeľka

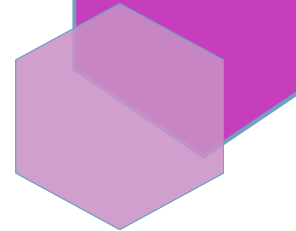
Moje vyznanie/poďakovanie

Bývam v zariadení 8 mesiacov a považujem za morálnu povinnosť aby som si všimala život a to, čo si najviac cením. Touto cestou chcem poďakovať celému zdravotnému personálu, ktorému patrí vďaka za ich obetavú prácu, všetkým ošetrovateľom, sociálnym pracovníčkam, ktoré sú nám starším nápomocné vo všetkom, čo už nestíhame alebo si nevieme poradiť / vybaviť. V neposlednej rade chcem poďakovať našim dievčatám upratovačkám, ktoré sa starajú o čistotu v našich príbytkoch a celkovo o poriadok a čistotu celého zariadenia, ktorá je veľmi dôležitá.

Vďaka!

Anonym

PRÍCHOD JARI

Prvá dekáda mesiaca marca je pomaly za nami a my sa už začíname pripravovať a tešiť sa na jarné slnečné dni. Pri prechádzkach v okolí nášho domova už pozorujeme, ako v malých pred záhradkách okolitých obytných činziakov vykúkajú spod zeme jarné kvietky a na kríkoch obdivujeme malé púčiky. Najprv to boli snežienky, pri ktorých sme sa spolu s priateľkou zastavovali a pohľadom sa na ne tešili. Zakrátko, keď v tomto týždni vyhuplo slniečko, vidíme, že aj tulipány a hyacinty začínajú kvitnúť. Ťažko kráčajúc s vozíčkami zašli sme aj ďalej od nášho domova a zamierili sme k rodinným domom, pred ktorými slnko svieti intenzívnejšie. Na týchto miestach už aj na kríkoch „zlatého dažďa“ pozorovať, že čoskoro budú naďaleko žiariť a milovníkom prírody prinášať veľkú radosť. Keďže teraz ešte sú chladné mrazivé noci, musíme si ešte na ten zázrak jari chvíľu počkať. Veď ešte nenastal ani prvý jarný deň.

Ešteže tu máme usilovných záhradkárov, ktorí jarné kvietky vypestovali vo svojich skleníkoch a predávajú ich, aby nám prinášali potešenie aj v našich izbičkách.

Avochus

JAR

*Vyletela včielka medonosná z dutiny stromu,
zobudil ju tichý prietok životodarnej miazgy.
To už jar sa hlásila prebrať žezlo a vystriedať zimu,
vedela a čakala príroda nato-že nebude to navždy.*

*Tak prišla jar plnou silou-bolo to veru krásne,
všetko sa zrazu prebúdzalo a žičilo životu,
aj zurčiaci potôčik žblnkotal si na svojej ceste,
a toto všetko, tak jemne lahodilo aj oku.*

*Trasochvost priletel z ďalekých južných krajín,
tento malý operenec vždy prvý hlásil príchod jari.
No aj ostatné vtáctvo dotiahlo rýchlo za ním,
žiadne úsilie prebudiť prírodu-veru nič nezmarí.*

Milan Pokorádi

UKRAJINA – IVANO-FRANKOVSK

„Mier nám má byť nadovšetko, niet nijakej väčšej slávy, než zachovať mier!“

A. Augustinus

Keď som z našich médií počula, že dnes 24. februára 2022 v skorých ranných hodinách na Ukrajine vznikol vojenský konflikt inváziou ozbrojených ruských síl, zosmutnela som a vyronila niekoľko slz, pretože ani po vyše sedemdesiatich rokoch som nezabudla na hrôzy druhej svetovej vojny. Súčasne sa mi v pamäti vynorili spomienky na ukrajinské priateľky, s ktorými som prežívala rok 1987. Vzápätí som začala premýšľať, čo s nimi je a bude, či majú vôbec ešte moju adresu, ak by sa chceli na mňa obrátiť so žiadosťou o pomoc a ako im vôbec budem môcť pomôcť? (V roku 1988 z mnohých tri boli štrnásť dní u mňa v Bratislave na návšteve).

Slovenskí odborníci pracujúci na plynovode v Ukrajine

Zatiaľ nepodnikám žiadne kroky, aby som ich vyhľadala ja, lebo našťastie v Ivano - Frankovsku momentálne nezúria boje a v duchu sa modlím, aby sa vojna čo najskôr skončila.

Napriek tejto smutnej a nežiadúcej situácii teraz každým dňom spomínam, ako som 1. februára 1987 išla pracovať na Ukrajinu do Ivano - Frankovska. Mala som s jedným podnikom zahraničného obchodu v Prahe podpísaný kontrakt na jednoročný pobyt za účelom vykonávania administratívnych prác pri výstavbe plynovodu. Mojou hlavnou pracovnou náplňou bolo zabezpečovať ubytovanie v tom čase pre československých odborníkov prichádzajúcich za účelom

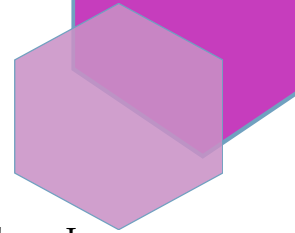

pohľad na budovu hotela, v ktorom som prežila rok 1987

pomoci pri výstavbe plynovodu, ktorého trasa bola vytýčená z Ruska cez Ukrajinu na Slovensko. Česko-slovenskí pracovníci, ktorí pracovali priamo v teréne, boli ubytovaní mimo Ivano - Frankovska, priamo v oblastiach cez ktoré plánovaná trasa plynovodu viedla až na naše slovenské územie.

Počas tohto môjho pobytu som si získala veľkú priazeň a priateľstvo predovšetkým u pracovníkov v ukrajinskom a slovenskom podniku,

ktorí výstavbu plynovodu riadili. Veľkú pomoc mi poskytovali pracovníčky z recepcie hotela tým, že napriek plne obsadzovanému hotelu v Ivano - Frankovsku našli vždy voľné izby na krátke ubytovanie aj pre vopred mne neohlásených, prichádzajúcich odborníkov z Československa.

Priateľstvo s pracovníkmi ukrajinského podniku pre výstavbu plynovodu, sídliaceho v Ivano - Frankovsku, ako aj recepčnými a „dežurnými“ hotela som krátky čas udržiavala aj po mojom ukončení pobytu a odchode z Ukrajiny. Keď som ich v roku 1988 pozvala ku mne na návštevu, boli veľmi šťastné, že za tých štrnásť dní mohli spoznať Slovensko a najmä Bratislavu.

Modlím sa a pevne dúfam, že vojna na Ukrajine nepotrvá dlho a v krátkom čase prestane to nešťastné a zbytočné krvi-prelievanie nevinných ukrajinských ľudí a na Ukrajine nastane mier o ktorý sa usilujú okrem Ukrajiny aj mnohé štáty.

Avochus

Súboj

Jedného dňa si Etela povedala, že nadišiel čas postupne sa zbavovať vecí, ktoré už nepotrebuje a v skrinkách len zbytočne zaberajú miesto. Pri pohľade na otvorené skrinky zistila, že tých, čo už asi nebude potrebovať, je „neúrekom“ veľa. Počas aktívneho života popri výchove detí a pracovných povinnostiach mala veľa rôznych záľub, takže sa jej nahromadila kopa vecí, ktoré už dávnejšie prestali slúžiť, alebo sa z rôznych dôvodov nimi už nezaoberala. Doteraz sa s nimi však nedokázala rozlúčiť.

Keď v deň veľkého „triedenia“ otvorila skrinku, spomenula si na rozhovor vo sne z predošlej noci. Počula v ňom hlasy neviditeľných dvoch rozprávkových bytostí Užitočnosti a Zbytočnosti.

„Prečo si taká smutná?“ pýtala sa Užitočnosť Zbytočnosti. Snáď nie preto, že máš strach z triedenia vecí, pri ktorom sa ich majiteľka bude rozhodovať, ktorú si ponechá a ktorú vyhodí? Keď Zbytočnosť neodpovedala, Užitočnosť namysleným tónom v monológovi pokračovala.

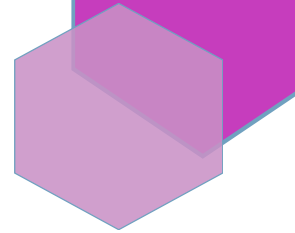
„Určite zvíťazím nad tebou – som silnejšia ako ty.“ Toto sebavedomé vyhlásenie vyprovokovalo Zbytočnosť k odpovedi:

„Zabudla si na súboj medzi slnkom a vetrom po škriepke nad tým, kto z nich je silnejší?“ Aj vietor sa vtedy vystatoval, že je silnejší ako slnko. A ako skončil ich súboj? Skončil nerozhodne, pretože ich víťazstvo záviselo na rozhodnutí človeka, čo urobí s kabátom, či si ho vyzlečie, alebo nechá na sebe. „Preto som presvedčená, že tvoja samochvála je zbytočná – počkajme si na výsledok rozhodnutia majiteľky vecí“.

Etela vybrala prvú škatuľu z vrchnej poličky a nazrela, čo v nej je. Boli tam odložené zostatky bavlniek na vyšívanie a háčkovanie, v druhej, väčšej, kľbká vlny na pletenie. Čo s nimi? Pre zhoršený zrak už nemôže žiadnu činnosť vykonávať, aby ich užitočne využila. Ponúkne ich vnučke, povedala si Etela. Budú ešte užitočné. Vzápätí ako by počula radostný hlas Užitočnosti: „Vidíš, vravela som ti, že zvíťazím!“

Ako napokon skončil súboj?

Keď Etela nazrela do ďalšej škatule – najväčšej, vybranej z druhej police, našla v nej albumy fotografií. Zrazu ako by pocítila záchvev hlbokého vzdychu Zbytočnosti.

Škatuľa plná starých fotografií. Načo sú? Na ich prezeranie nemá nikto čas. Sú zbytočné! Roztrhám ich a zahodím! Veľká škatuľa zbytočne zaberá miesto v skrinke. V prvom momente Etela uvažovala takto. No čudný záchvev ju primäl k tomu, aby si aspoň niektoré z nich ešte raz prezrela a pritom zaspomínala na svoje mladé roky, v ktorých boli vyhotovené. Pri ich prezeraní a odhadzovaní neodolala myšlienke ponechať niektoré fotografie s tým, že keď po jej odchode na večný odpočinok budú deti a vnúčatá triediť jej veci a budú uvažovať, ktoré si ponechajú alebo vyhodia, nájdu medzi nimi aj škatuľu s fotografiami. Pomyslela si: „Aspoň na chvíľu budú mať možnosť so záujmom si ich prezrieť a zaspomínať pritom na čas mladosti svojich, ako aj starých rodičov – ale aj svoje, pretože na mnohých z nich sú spolu.“

Avochus

Putovanie po Afrike 2. časť

Afrika je najznámejšia však svojim zlatom a diamantmi. Spočiatku, keď sa do krajiny nahnuli Holandskí usadlíci nazývaní Búrovia (farmári), vtedy ešte nevedeli, že ich farmách sa niekedy nájde obrovské nerastné bohatstvo. Keď sa v polovici 18. storočia v týchto miestach našlo zlato a diamanty, nastal obrovský príliv nových osadníkov a preto Angličania prepadli Búrov. Viedlo to pochopiteľne k vojne, ktorú vyhrali Angličania i za pomoci prvých koncentračných táborov. Zahynula v nich väčšina búrskych žien a detí, štatistika hovorí o 27 tisíc zahynutých.

Afrika je krajinou bohatej histórie a zaujímavého politického vývoja založeného na rasových nezhodách. Stretol som sa aj s rasovou diskrimináciou v zdravotníctve. Jednou z kuriozít bola napr. demonštrácia pitvy bieleho pacienta. Čierni študenti však museli sálu opustiť a nesmeli byť ani ako budúci lekári prítomní zákroku na bielom pacientovi. Zdravotníctvo najmä pre bielych bolo na vysokej úrovni, čomu nasvedčuje i prvá transplantácia srdca na svete uskutočnená prof. Bernátom.

V roku 1990 nastali v krajine ohromujúce politické zmeny. Z väzenia bol prepustený Nelson Mandela, vedúca osobnosť odboja. V r. 1992 bola referendum schválená nová demokratická ústava. Biele obyvateľstvo tieto zmeny prežívalo v neistote, pretože nevedelo, ako sa k nim zachová farebné obyvateľstvo v budúcnosti.

Tak skončil môj pobyt v Afrike a vymenil som ho za život na inom kontinente. Vždy budem spomínať na južnú Afriku ako na krajinu, v ktorej som prežil najkrajšie roky svojho života a obdivoval prírodu, s ktorou som sa už nikdy nestretol.

Otto Horváth

ĽUDSKOSŤ JE VZÁCNÁ VELIČINA

My, ktorí vládzeme ešte chodiť a dokážeme byť ako-tak samostatní, si ťažko vieme predstaviť našich bývalých susedov či spriatelých klientov, ktorí sa ocitli na 5. poschodí. Aj keď nie všetci sú ležiaci alebo s námahou pohybliví, uvítajú každý živý kontakt, kedy sa môžu porozprávať, vyžalovať, rozptýliť. Mám

málo príležitostí nazrieť ako trávia dlhé dni, no sem-tam nakuknem cez zasklené dvere oproti tamojšej recepcii. Zdalo sa mi veľmi milé ako tam sedelo

zopár klientov na rožnej sedačke a opatrovatelka Erika im niečo rozprávala. Isto ste si všimli, že Erika sa nezdržiava zbytočne tam, kde netreba, s príznačnou ľahkosťou zvláda stanovené úlohy. A keď jej zvýši čas, venuje sa tým, ktorí jej sviežosť a mladistvú energiu potrebujú.

V spomínaný štvrtok 10. februára t.r. robil spoločnosť klientom na ležiacom oddelení aj mladý opatrovatel, ktorý k nám zavítal iba pred polrokom. Nikto sa dobrovoľne nepýta na piate poschodie, ale keď to už musí byť, poteší ho empatia zamestnancov, ktorí nezabúdajú, že aj ich príbuzní alebo aj oni sami, môžu raz uviaznuť v službách sociálnych pracovníkov.

Anna Sláviková

Niečo na pobavenie:

Zahraniční turisti prídu na salaš. S obdivom a nadšením poznávajú bačovský život. Ale najviac žasnú, keď na otázku koľko je hodín, bača, ktorý práve dojí kravu, poťažká kravské vemenó, pozrie sa naň a povie:

– Nuž veru, už je trištvrte na päť!

– A to ste ako zistili?

– Veľmi prosto, prosím pekne. Keď zodvihnem vemenó, tadeto presne dovidím na vežové hodiny v dedine!

JAR

Keď po zime príde jar,
tak príroda mení tvár.

Slniečko nás poteší,
na tele i na duši.

Kvetov bude všade dosť,
všetkým ľuďom pre radosť.
Už sa na jar tešíme a plány si
robíme.

Soňa Fecková

Zdravie z prírody

Nádchovník vás očarí
príjemnou vôňou v čaji
i veľmi lahodnou chuťou. Je
senzačným pomocníkom
nielen pri nachladnutí, ale aj
pri bolestiach hlavy či iných

zdravotných problémoch.
Vyroberte si tinktúru na
posilnenie imunity.
Dve hrste čerstvých listov
zalejeme 250 ml alkoholu
a necháme na chladnom
a tmavom mieste macerovať
mesiac až 6 týždňov. Užívame
1 ČL denne, ktorú si nalejeme do
vložného čaju.

Redakcia

AKTIVITY NÁŠHO DOMOVA

Pôst je v kresťanstve obdobím očakávania. Obdobím, keď sa vnútorný pohľad každého človeka zameriava na lásku voči blížnemu. Sme pozvaní premieňať svet okolo seba na krajší, kde sa bude každý človek cítiť prijatý. Malé obety môžu premieňať každé ťažké prežitie v období sénia. Aj naši milí klienti na oddelení so zníženou mobilitou chceli prispieť symbolickým gestom lásky k lepšiemu svetu. Vo svojom srdci papierikmi

prispievajú dobrými skutkami k lepšiemu svetu. Nezabúdajme, že dobrým skutkom je aj vzájomný úsmev, pekné slovo, pohladenie, vypočutie a v neposlednom rade vzájomná modlitba.

Budujme v pôste lásku a očakávajme víťazstvo Veľkonočnej nedele.

S klientmi, ktorí sú umiestnení na 5.poschodí OZM sme si vytvorili aktivitu zameranú na duchovné prežívanie pôstneho obdobia s podporou jemnej motoriky.

Mgr. Michaela Valovčanová

Oslavy MDŽ

Aj keď sviatok ako je „Medzinárodný deň žien“ trochu zapadol do zabudnutia, v našom dome seniorov aj keď s malou pozornosťou sme si MDŽ pripomenuli výzdobou v areáli vstupnej chodby do jedálne. Myslím, že to nás starších obyvateľov potešilo. Aj v priestoroch budovy bolo počuť „spomienky na 8.marec“, v uliciach bolo vidieť mužov, nesúcich kytičky. Pohľad na nich nám hladil duše. Je potrebné neustále si sviatky držať v úcte.

Ria

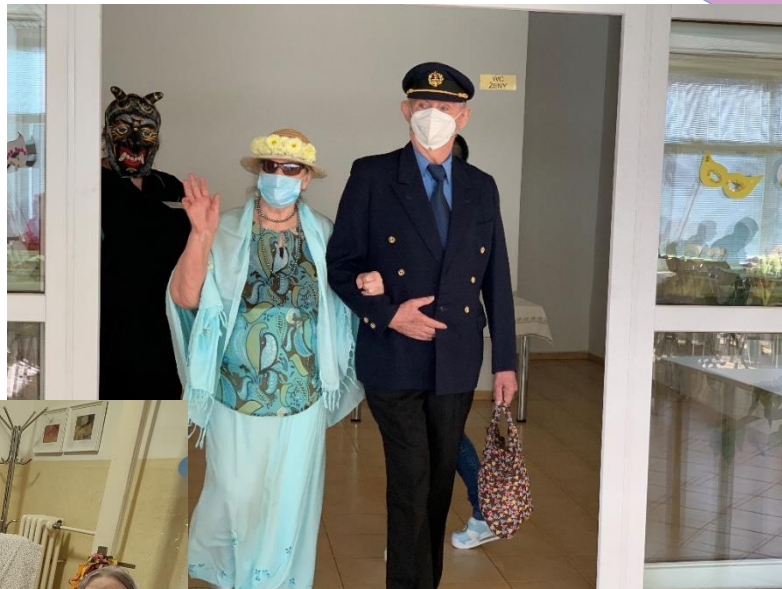
Na Pivonkovej ulici sme oslávili MDŽ s dobrou hudbou na gitare od nášho Jirka. Sociálne pracovníčky Majka a Janka vytvorili veselú atmosféru, roztancovali každého v rámci schopností klienta.

AKTIVITY NÁŠHO DOMOVA

Fašiangy

K tomuto sviatku sa do úst tlačia „staršie“ koledy aj priania. V mesiaci „február“, ktorý je ešte dosť chladný, sa ľudia v rozličných maskách a za prítomnosti ľudovej veselice zabávajú, tancujú a spievajú.

manželia Vinogradskí vo svojich kostýmoch

oslava fašiangov na oddelení so zníženou mobilitou

fašiangovú zábavu s hudbou, maskami a výzdobou v časti „jedálne“ a atmosféra bola vynikajúca a úspešná. A preto ďakujeme z celého srdca.

Ria

Nikdy nie je neskoro naučiť sa niečo nové!

Človek sa má učiť celý život. A dnes, vo svete plnom zmien, to platí dvojnásobne. V rámci zariadenia máte možnosť navštíviť krúžok anglického jazyka pod vedením veselej sociálnej pracovníčky Mgr. Miriam Jakušovej, ktorý sa koná pravidelne každý utorok o 10.00 hod. na 12. poschodí. Lektorka má individuálny prístup ku každému jednému účastníkovi a volí primerané tempo výučby. Kurzy sú zamerané na praktické využitie jazyka v bežných komunikačných situáciách. Príďte sa snami zabaviť a naučiť sa niečo nové.

Taktiež vám dávame do pozornosti i ostatné krúžky akými sú tvorivé dielne, duchovné okienko, tréning pamäti, spoločenské hry, hudobné popoludnia. Na aktivitách ste srdečne vítaní!

Redakcia

ČO UŽ BOLO - KRASOKORČULOVANIE

Okrem miestnych prenosov naša televízna veža od novembra 1953 prijímala vysielanie z Prahy. Bolo to jednosmerné z Prahy do Bratislavy **zaujímavé**. Spočiatku na prenosovom - retranslačnom bode Veľká Javorina - nebolo žiadne zariadenie pre príjem a pražský signál z Ostravy bol prijímaný obyčajnou 5 prvkovou anténou. Odtiaľ cez vysielaciu parabolu prešiel cez ďalší prenosový bod v Hlohovci až na televíznu vežu v Bratislave. Odtiaľ káblom cez príslušnú úpravu – pridaní synchronizačných impulzov - prešiel signál do vysielacích antén na veži.

Na obrázkoch vidno malú 5 prvkovú anténu a mňa pri rannom umývaní po daždi na retranslačnom bode Veľká Javorina a tiež ako nastavujem parabolu, ktorá posielala signál z Prahy na prenosový bod v Hlohovci a ďalej do Bratislavy.

V januári 20.1. až 31.1. 1958 boli v Bratislave Majstrovstvá Európy v krasokorčuľovaní. Pre nás pracovníkov televízie nastali krušné chvíle. Bolo treba obrátiť smer prijímania televízneho

v krasokorčuľovaní, mohli online sledovať aj televízni diváci v Prahe, Brne a Ostrave a v celej Európe..

Pre zmenu trasy sme dostali armádu pomoc formou veľmi hlučnej ruskej helikoptéry. Keďže bola krutá zima, s helikoptérou sme museli niekoľko krát núdzovo pristáť na zasneženom poli. Helikoptéra nám veľmi pomohla pri obracaní trasy televízneho signálu medzi Ostravou a Veľkou Javorinou.

O uvedené sa zaslúžil aj Výskumný ústav zdelovacej techniky z Prahy, ktorý poskytol svoj novo vyvinutý retranslačný prijímač pre príjem Veľká Javorina – Ostrava, ktorý po skončení majstrovstva nám ponechal a tým nahradil našu 5 prvkovú anténu. Získali sme kvalitnejší televízny pražský signál z Ostravy na Slovensko. V tom čase bolo úplné embargo na technické riešenie uvedeného problému zo zahraničia, hlavne z Francúzska, ktoré malo bežne k dispozícii také zariadenie.

Tie časy si dnešný človek nevie predstaviť, keďže vtedy ešte neboli počítače, mobily ani satelitné spojenia a aplikácie.

Po skončení a znovu obrátení televíznej trasy som absolvoval prijímacie skúšky na vysokej škole technickej, kde som bol prijatý a v prvom semestri som popri štúdiu ešte v televízii pracoval celý prvý semester.

Niektoré údaje:

Veľká Javorina: Je najvyšší vrch pohoria Biele Karpaty. Nachádza sa na slovensko-českej hranici, približne 8 km severne od Starej Turej v nadmorskej výške 970 m.

Prvá budova tejto retranslačnej stanice bola 10 m vysoká oválna veža s dvoma podlažiami. V prvom podlaží boli dve miestnosti so vstupnou chodbou. Vo väčšej miestnosti bolo technické zariadenie a v menšej spáľňa pre technický personál.

Vykurovanie technologickej miestnosti zabezpečovali akumulčné kachle a v spálni boli kachle na uhlie.

V čase veľkých zimných mrazov kúrenie nestačilo a spalo sa i v kožuchoch.

Na hornom podlaží boli parabolické antény, ktoré boli chránené plexisklom

Napájacia sieť bola privedená z 10 km vzdialenej českej obce Kvetná a v tom čase neďaleká Hohubyho chata svietila petrolejom.

Vodovod tam ešte nebol a technici si vodu nosili zo studne pod chatou zo vzdialenosti 1 km pod kopcom.

Pavel H.

PREŽILI SME, PREŽÍVAME

Prežili sme, prežívame ...

Pred dvoma rokmi sa život ľudí vo svete i u nás zmenil. Poznačil ho koronavírus. Začalo sa testovanie, nosenie rúšok, vakcinácia. Pandémia zasiahla mnoho rodín, zomrelo takmer 20 000 ľudí. Sprevádzali ju opatrenia, ktoré sa nie všetkým páčili. Zdravotníctvo dostalo zabrať. V neposlednom rade ovplyvnila aj štátny rozpočet.

Boj s neviditeľným nepriateľom nekončí. PCR testy odhaľujú denne tisíce pozitívnych. Opatrení nie je navyše.

Do tejto situácie kruto zasiahla koncom februára vojna u našich susedov. Vyhlásenie vojny Ukrajine Ruskom. Túto skutočnosť mnohí z nás len ťažko pochopili. Naša generácia pred desiatkami rokov navštevovala ZSSR. Obdivovali sme historické pamiatky, Veľké divadlo a Treťjakovskú galériu, cirkevné pamiatky v Moskve, Leningrade, Kyjeve. Pri návšteve Leningradu (dnes Petrohrad) a jeho pamätihodností sme sa dostali aj na Piskarevský cintorín. Je na ňom pochovaných 470 000 civilných obetí a 50 000 vojakov, ktorí zahynuli počas blokády v r. 1941-4.

Videli sme dokumenty, na ktorých matky vozili na sánkach mŕtvych príbuzných. Na deň dostávali 120 g chleba.

Nechce sa mi veriť, že národy, ktoré si toľko vytrpeli, dnes vyvolali vojnu medzi sebou.

Smutné spomienky, tragická súčasnosť. Jediné, čo hreje pri srdci je, že Slováci pomáhajú utečencom. Tu pohľad na matky s malými deťmi, nejaké tašky je desivý....

Drahomíra Čížová

VOJNA

**Prebudili sme sa
do strašného rána.
Vojna je skutočnosť
a nie dáka fáma.**

**Politickí lídri -
na ich pleciach vina,
zabudli odkiaľ sú,
kde ich domovina.**

**Moc ich tak ovládla,
stratili zábrany,
nechajú sa huckať,
páchajú zločiny.**

**Strieľajú civilov,
bombardujú mestá,
z Donbasu, z Kyjeva,
zarúbaná cesta.**

**Mužov hneď zajali,
vnútili im zbrane,
jedno je, či padnú
i čo sa im stane.**

**Ťažko je vyznať sa
v bludisku názorov,
vraj každý z nich háji
len prospech národov.**

**„Chceme len mier!“ -
kričia lídri bodro.
Smrť a bolesť ľudí -
také je ich dobro?**

Anna Sláviková

KRÁČAŤ S ÚSMEVOM NA TVÁRI

V okolí Malého Dunaja sa posledné roky usilovne pracovalo, preto vám odporúčame, aby ste si prešli náučný chodník v Malinove, ktorý láka okrem zákutí divokých vôd malého Dunaja aj na rozhľadňu Hniezdo a Bobří hrad. Cesta je rovinatá a prístupná z obce Malinovo.

Isto aj Vaša kondícia dostala po zime na frač, ale aj tak chcete ísť niekam na prechádzku? Dá sa to, aj keď nevládzete, niektoré turistické výstupy sú „malina“, len si treba nájsť takú trasu, ktorá je vám šitá na mieru.

Tak ako hovorí slovenské príslovie, nie každý deň je nedeľa a nie každý deň máte chuť zdolávať vrchy. Niektorí tieto zážitky v kopcoch, s vetrom vo vlasoch, so studeným vzduchom na perách a teplým slnkom na lícach potrebujeme ako soľ. Množstvo z vás je po Covide alebo trpíte inými zdravotnými ťažkosťami, vaša kondícia Vám už nedovolí ani zlomok toho čo ste niekedy zvládli. Pre tých, ktorí hľadajú únik do prírody, nemajú dosť síl a energie, alebo možno len čas pripravili ukážku jarnej prechádzky.

Na Slovensku je množstvo zaujímavých prechádzok, stačí viac hľadať a komunikovať. A myslíme najmä na to, že nič netreba preháňať, vždy sa môžeme otočiť.

Redakcia

HUDOBNÍČKA ANGELIKA

Na chodbách nášho sociálneho zariadenia stretávame pôvabnú plavovlasú ženu mladistvého vzhľadu - pani Angeliku Štauderovú. Mnohí isto neviete, že tridsaťtri rokov pôsobila v Symfonickom orchestri Slovenského rozhlasu v Bratislave. Toto hudobné teleso je najstarším profesionálnych orchestrom, aké na Slovensku máme. Funguje od mája 1929.

Angelika vyrastala v hudobnom prostredí, jej otec bol muzikológ - hudobný vedec a historik Dr. Ernest Zavarský. Počúval gramofónové platne s nahrávkami vážnej hudby, okrem toho hral na organe a klavíri. Takže pre Angeliku bolo úplnou samozrejmosťou, že začala navštevovať Základnú umeleckú školu kde hrala na husličky, neskôr absolvovala bratislavské

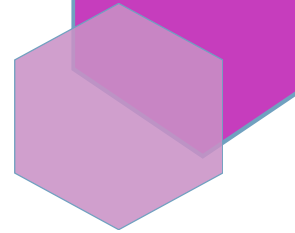
Konzervatórium v triede profesora Ladislava Hrdinu, no tam už hrala na violu.

„Ak by som nebola taká trémistka, možno by som išla aj na vysokú školu a dala sa na sólovú dráhu, no pri mojej bojzlivej povahe by som ten tlak pred publikom určite nezvládla“ - priznáva sa skromne po rokoch. Ako čerstvá absolventka konzervatória išla na konkurz do uznávaného Symfonického orchestra Slovenského rozhlasu, ktorý v tom čase dirigoval slávny Dr. Ludovít Rajter, podľa ktorého je pomenovaná aj neďaleká hudobná škola na našej Sklenárovej ulici, pretože okrem dirigovania bol aj skladateľom a pedagógom. Koncertným majstrom v tamojšom orchestri bol nemenej známy huslista, profesor Aladár Móži. Nie žeby Angelika mala času nazvyš, no platy umelcov boli vždy biedne, a tak vypomáhala so svojimi husľami, inokedy violou aj ako hráčka v orchestri Slovenského národného divadla. Jej repertoár sa tým rozšíril, od Vivaldiho, Händla, Čajkovského až po našich hudobných veľikánov, akými boli Eugen Suchoň, Ján Cikker, Dezider Kardoš i mnohí ďalší z mladšej generácie. Precestovala veľa krajín sveta ako je Japonsko, Čína, Hongkong, samozrejme celú Európu.

Balet má k hudbe veľmi blízko, Angelika milovala nielen opernú hudbu ale často chodila aj na baletné predstavenia, kde sa zoznámila s našim popredným tanečníkom, pedagógom a choreografom Miroslavom Štauderom. V šťastnom manželstve prežili rovných štyridsať rokov a majú spolu syna, dnes inžiniera a špičkového počítačového experta. Žiaľ, manželovu smrť niesla Angelika veľmi, veľmi ťažko. Iba zázrakom zvládla tri mozgové porážky, ktoré ju poznačili natoľko, že už nemôže hrať na svojich milovaných strunových nástrojoch, pretože prsty neposlúchajú ako by mali. Po zvážení svojho zdravotného stavu sa rozhodla hľadať útočisko v našom Ružinovskom zariadení pre seniorov, kde býva už päť rokov a je tu spokojná.

Anna Sláviková

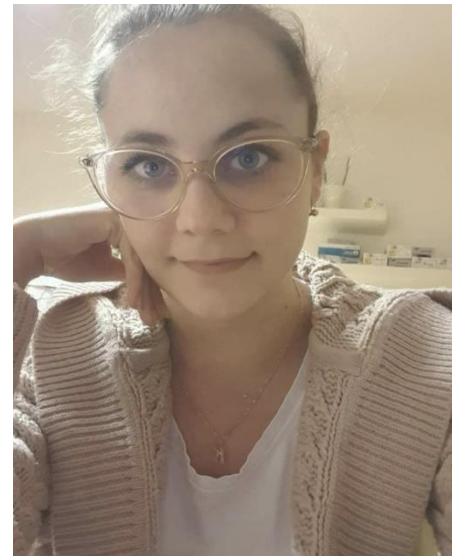
ÚSMEV JE LIEK

„ÚSMEV NESTOJÍ NIČ A PRINÁŠA MNOHO. OBOHACUJE TOHO, KTO HO PRIJÍMA BEZ TOHO, ŽE BY OCHUDOBŇOVAL TOHO, KTO HO DÁVA. TRVÁ CHVÍLKU, ALE SPOMIENKA NAŇ JE NIEKEDY VEČNÁ. NIKTO NIE JE TAKÝ BOHATÝ, ABY SA BEZ NEHO OBIŠIEL - A NIKTO NIE JE TAKÝ CHUDOBNÝ, ABY HO NEMOHOL DAROVAŤ.“ JAN WERICH

Môj príbeh v tomto domove má viacero špecifik. Ľudia, ktorí tu žijú ma poznajú ako veľkého

smejka s obrovským srdcom. Vedia, že sa môžu kedykoľvek s akýmkoľvek problémom za mnou zastaviť a vedia, že im vždy pomôžem, vypočujem ich, keď sa podarí rozosmejem, no niekedy aj bez problému prídu na kus reči, lebo vedia, že sa veľmi rada rozprávam. Je úsmevné, keď ma vidia na chodbe a vždy ma spoznajú podľa tradičného účesu, veľkých modrých očí a každú chvíľu s upravenými nechtami. V okolí RDS som v podstate vyrastala, cez cestu som chodila na základnú školu do Ružovej doliny. Samozrejme zážitkov z tohto obdobia je veľmi veľa, pamätám sa, ako sme skákali z garáži pri našom domove, fajčili na neslávnych lavičkách obklopených kvetmi.

Ale povedzme si kto z nás nemá nejakú neresť. V tej dobe by ma ani vo sne nenapadlo, že tu raz budem pracovať a že budem jednou z najospevovanejších sestier.

Ako som postupne spoznávala ľudí, tak ako z prvých mi prirástla k srdcu „moja striga“ pani Horinová Jarmilka, ktorej už z diaľky kričím kde nechala metlu miesto štvorkolky. Ona vie najlepšie, že sa podpichujeme v rámci srandy. Keď nás ľudia počúvajú, takí ktorí nás nepoznajú, sú v šoku aká je medzi nami komunikácia. Po vysvetlení pochopia, že ide o humor. Aby to nezostalo iba pri mne tak aj pani Jarmilka mi vždy z diaľky kričí: „Ďuricová zase robíš? No zbohom!“ Samozrejme naša vtipná komunikácia vždy skončí veľkým objatím. Ďalšia moja obľúbená je Renátka z recepcie, ktorá je momentálne dlhodobo PN, ale keď sme sa stretli v službe či už denná či nočná, tak sa bolo načo pozerať. Od netradičných tancov po celej chodbe sme vždy končili veľkým smiechom pri ktorom nás bolo počuť až na 12. poschodie.

Smiech je liek a balzam pre dušu, ktorý sa snažím rozdávať a šíriť ďalej.

Pri toľkej radosi a všetkom okolo sa človeku hneď aj ľahšie pracuje. Verím v to, že takýchto vtipných a dobrých zážitkov tu zažijem ešte veľa aj, keď niekedy tú radosť vystrieda smútok. Lúbim všetkých obyvateľov a verím, že aj naďalej bude moja maličkosť vyhľadávaná a obľúbená medzi všetkými.

Ďakujem vám za všetko, lebo ani si neuvedomujete, ale dali ste mi do života veľa ctených rád, skúseností a najmä druhý domov...

*Karin Ďuricová
Zdravotná sestra*

DUCHOVNÉ OKIENKO

V tomto štvrtroku kalendárneho roka slávime najvzácnejšie kresťanské sviatky nášho vykúpenia - Veľkú noc.

Veľkonočné obdobie začína 10. apríla. Nedeľu utrpenia Pána – Palmovou nedeľou. Pripomíname si slávny Ježiša Krista do Jeruzalema.

Vo štvrtok Pánovej večere štvrtok- Svätého týždňa 14. apríla, slávime ustanovenie Eucharistie najsvätejšej

sviatosti oltárnej a taktiež ustanovenie sviatosti kňazstva.

V Piatok utrpenie Pána 15. apríla si pripomíname umučenie smrť Ježiša Krista za našu spásu. Svoj smútok nad smrťou Spasiteľa prežívame v prísnom pôste.

Počas Svätej soboty 16. apríla a jej noci zbožnou návštevou svätého hrobu si pripomíname pochovanie Ježiša Krista.

Vo Veľkonočnú nedeľu 17. apríla slávime zmŕtvychvstanie Ježiša Krista. Táto nedeľa je považovaná za najväčší kresťanský sviatok.

Veľkonočným sviatkom je aj Veľkonočný pondelok, 18. apríla je dňom pracovného pokoja.

Nedeľou 24. apríla slávime ako Nedeľu Božieho Milosrdenstva.

Sviatok svätého Marka evanjelistu slávime v pondelok 25. apríla.

Počas nedele, 1. mája, slávime sviatok svätého Jozefa-robotníka. Je to občiansky sviatok práce, je dňom pracovného pokoja.

Nedeľu 8. mája slávime ako nedeľu Dobrého Pastiera.

Pannu Máriu Fatimskú slávime 13. mája.

V utorok 24. mája slávime sviatok Panny Márie Pomocnice kresťanov, ktorej je zasvätený náš farský kostol rádu Saleziánov na Miletičovej ulici.

Štvrtok 26. mája je prikázaný cirkevný sviatok, slávime slávnostné Nanebovstúpenie Pána.

Mesiac máj je v rímskokatolíckej cirkvi považovaný za mariánsky mesiac zasvätený Panne Márii- kráľovnej mája. Úcta sa prejavuje aj dennou modlitbou posvätného ruženca a Loretánskymi litániami.

V nedeľu 5. júna slávime zoslanie Sucha svätého.

Počas svätodušného pondelka 6. júna, ktorý je v niektorých krajinách prikázaným cirkevným sviatkom slávime Pannu Máriu Matku Cirkvi.

Sviatok Ježiša Krista ako Najvyššieho Veľkňaza slávime 9. júna.

Apoštolu svätého Barnabáša slávime v nedeľu 1. júna.

Sviatok Najsvätejšej Trojice slávime v nedeľu 12. júna.

Počas prikázaného cirkevného sviatku 16. júna Slávime Najsvätejšie telo a krv Ježiša Krista obetovaného za našu spásu.

Najsvätejšie Srdce Ježišovo slávime v piatok 24. júna.

Nepoškvrnené Srdce Panny Márie slávime v sobotu 25. júna.

Pannu Máriu Matku ustavičnej pomoci slávime v pondelok 27. júna.

Počas prikázaného cirkevného sviatku v stredu 29. júna slávime apoštolov svätého Petra a svätého Pavla.

Pane, Bože láskavý a milosrdný, Otče náš.

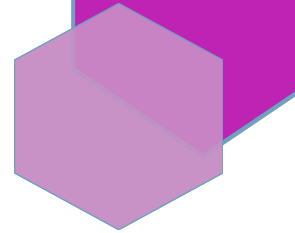
Na kolenách sme a prosíme: daj, nech Duch tvoj, sňa holubica mieru,

Letí celám šírim svetom a vnesie do duše pokoj, mier a lásku všetkým nám, veľkým „malým,, tvojim deťom.

Amen

Peter Čulík

JUBILANTI

Vitajte medzi nami

Nieto mesiaca, aby sa na chodbách, v jedálni, či v spoločenských priestoroch nášho zariadenia neobjavili nové tváre, noví obyvatelia. Za posledné mesiace to boli:

Békyová Eugénia
Tomanovičová Anna
Tóthová Anna
Bezáková Sidónia, PhDr.
Čajková Oľga
Čambálová Paulína
Borzová Oľga
Križová Mária
Rosinová Anna
Trepková Elena
Wittková Eva, Mgr.

Vitajte medzi nami a cíťte sa tu naozaj ako doma.

Naši milí jubilanti

Veľa šťastia, spokojnosti a hlavne zdravia Vám želajú všetci zamestnanci RDS a spolubývajúci.
V prvom štvrtroku 2022 oslávili jubileá nasledovní obyvatelia:

Jenčová Mária 92 rokov
Mesárošová Anastázia 95 rokov
Burianová Rozália 92 rokov
Frančáková Irena 85 rokov
Hojnošová Valéria 80 rokov
Janičková Mária 91 rokov
Kekeňáková Mária 91 rokov
Kollárová Helena 96 rokov

Lisá Emília 93 rokov
Koyš Ján 96 rokov
MUDr. Kutlíková Ester 80 rokov
Meszárošová Františka 95 rokov
Minárová Emília 75 rokov
Mondelová Terézia 91 rokov
Nagyová Oľga 92 rokov
Nyiregyházká Anna 96 rokov
MUDr. Ondzíkova Viera 80 rokov
Podhorná Roza 91 rokov
Rýdza Anna 90 rokov
Vašinová Jozefína 91 rokov
Vajčíková Valéria 96 rokov
Žitňanská Marta 75 rokov

Kto je jubilantom?

Každý, kto v danom štvrtroku dosiahne vek 70, 75, 80, 85, 90 rokov a potom už každý kto dosiahne viac ako 91 rokov.

V živote to už tak chodí. Krásne a príjemné chvíle sa striedajú so smutnými a tragickými. K takým patrí aj spomienka na obyvateľov nášho zariadenia, ktorí opustili naše rady úmrtím alebo odchodom z RDS v dňoch uplynulého štvrtroka:

Ochabová Anna
Kšíňanová Helena
Olgyay Eudovít
Valo Teodor
Klimentová Antónia

Vyslovujeme hlbokú a úprimnú sústrasť ich príbuzným a známym !

Časopis **MŮJ DOMOV**
štvrtročník vydáva:

RUŽINOV
RUŽINOVSKÝ
DOMOV
SENIOROV

Ružinovský domov seniorov,
Sklenárova 14,
821 09 Bratislava

Redakčná rada:

Mgr. Terézia Pátrovič
Mgr. Michaela Kralovičová
PhDr. Peter Čulík
Marta Beňová
Terézia Lecáková
Zuzana Pavlíková
Mgr. Drahomíra Čížová

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu príspevkov

Nájdete nás aj na Facebooku
<https://www.facebook.com/ruzinovsky.domov.seniorov>